

นพรัตน์ เอี่ยมอดุง : การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
(A STUDY OF SPORT ACHIEVEMENT MOTIVATION OF THE SPORTS SCHOOL STUDENTS, CHANGWAT SUPHAN BURI) อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ,
163 หน้า. ISBN 974-634-882-5

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี (2) เพื่อศึกษาการระบุสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี (3) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาระหว่างนักเรียนโรงเรียนกีฬา 3 กลุ่ม และศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง, ประเภทกีฬา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 172 คน เป็นนักเรียนชาย 122 คน นักเรียนหญิง 50 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักเรียนที่เข้าเรียนมาแล้วเป็นเวลา 5 ปี จำนวน 60 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักเรียนที่เข้าเรียนมาแล้วเป็นเวลา 3 ปี จำนวน 44 คน และกลุ่มที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่เข้าเรียนมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี จำนวน 68 คน ตามลำดับไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยง 0.92 ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือนี้ไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างและนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า "ที" (t-test) และ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง
2. การระบุสาเหตุที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยความพยายามเท่ากับ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับสูงขีดเท่ากับ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถเท่ากับ 3.24 อยู่ในระดับปานกลาง และความยากของงานเท่ากับ 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง
3. นักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้ง 3 กลุ่ม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาสูงกว่านักเรียนหญิง
5. นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาประเภททีมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล
6. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ภาควิชา พลศึกษา
สาขาวิชา พลศึกษา
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต นพรัตน์ เอี่ยมอดุง
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม